

KUPCZENIE (4) *sb n*

Pierwsze e jasne; końcowe z tekstów nie oznaczających -é.

sg N kupczeni(e) (2). ◇ L kupczeniu (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. kupia.

Handlowanie, zajmowanie się kupiectwem; commercium Mącz; mercatio, negotiatio Cn (4) : Leop Ez 27/19; Commercium, Spolne kupczenie/ Handlowanie/ y kupiectwo. Mącz 217c; Zámilczenie też kázde/ ktore od ktoreykolwiek strony w kupczeniu [quae ab alterutro contrahentium] vmysłnie ku ízkodzie wczynione bywa/ każe kárác. ModrzBaz 34.

Wyrażenie: »kupczenie ręki [czyjej]« = handlowanie z kimś (1): Wy[řpow bárzo wiele kupczenie ręki twoiey [negotiatio manus tuae] Leop Ez 27/15.

Synonimy: handlowanie, kramowanie.

Cf KUPCZYĆ, KUPIA, KUPIECTWO